

Vážení kolegovia,

ako už možno viete, 29. apríla 2020 o 11:00 v mnohým európskych mestách sa po prvý krát spojíme, pôjdeme Európe príkladom a odovzdáme naše existenčné požiadavky príslušným miestnym, regionálnym alebo národným autoritám.

Úžasná búrlivá reakcia našich kolegov dopravcov v ostatných krajinách na naše dnešné aktivity a rovnaká reakcia tých, čo s nami súcitia a radšej by sa v našich autobusoch viezli ako stáli vedľa nich, ma priviedla k jednej myšlienke.

A túto myšlienku by som chcel preniesť na všetky naše budúce aktivity.

Turistický autobus je symbol! Je ako plameň, plameň nádeje pre celú Európu!

Naša práca a naša služba nás stavia na veľmi zodpovedné a dôležité miesto v spoločnosti. Nie sme "luxusom", ktorý si môžeme jednoducho nedopriať. Sme symbolom. Symbolom cestovania a cestovanie, to je sloboda. Sloboda pohybu ako základná hodnota Európskej únie je jednou z hybných síl spoločnej Európy, jej základnou myšlienkou a je všetkým, za čím naša spoločná únia stojí. Rakúsko má dlhoročnú históriu ako "Únia národov". Po roku 1918 a tiež po roku 1945, sa v našej časti sveta prekresľovali hranice, odtrhávali rodiny a rozdeľovali bratia. Môj kolega na Slovensku alebo v Českej republike nie je len mojim susedom, znamená pre mňa oveľa viac. Rovnako ako Maďar, Slovinec, Chorvát, Poliak, Ukrajinec, Talian, Švajčiar, Francúz a Nemec – a kolegovia všetkých ostatných národností na našom kontinente. V našich žilách koluje jedna krv a v našich srdciach horí spoločný plameň. Na vlastné oči som videl, ako ozbrojení vojaci na našich bratských hraniciach so Slovenskom ohrozovali deti, ktoré sa hrali s detskými pištoľmi. Keď sa hranice otvorili, keď odstránili ostatný drôt v Burgenlande, a čoskoro začali prúdiť nekonečné kolóny Trabantov z Východného do Západného Nemecka, tesne – len pár metrov od môjho rodičovského domu, to bol začiatok niečoho úžasného: začiatok novej, spoločnej a zjednotenej Európy. Bol to neopísateľný moment, ktorý zapálil oheň v mojom srdci, a zostane v ňom navždy.

Dnes nemáme túto slobodu, slobodu cestovať, slobodu patriť jeden k druhému.

Hranice sú zatvorené. Žiadny z nás, žiadny z našich cestujúcich sa nemôže prepravovať. Nejde len o útok na osobnú slobodu, toto je útok na slobodu a identitu národov. A ohrozená je tá najcennejšia vec, ktorú naša Európa v jej krvavej histórii dosiahla: zjednotenie a udržanie národov. Našich predkov a stále žijúcich predchodcov stálo budovanie tejto nádhernej, slobodnej a rozmanitej Európy veľa potu a sĺz, kde sa Frankfurt a Barcelona, Štokholm a Záhreb, Sofia a Dublin, rovnako ako mnoho ďalších jedinečných a prekrásnych miest spojilo – a tvoria jeden celok, v ktorom každý môže kamkoľvek cestovať, s rovnakými právami a identitou, alebo dokonca aj žiť tam, kde chce. Dnes, nie jedny, ale mnohé hranice opäť existujú naprieč Európou. Stali sa neprierodnými. Stratili sme časť našej slobody, čo pre nás znamená tak veľa, že to nedokážeme vyjadriť slovami. Toto nie je len o našej práci a našich príjmoch. Nie je to len o tom, či môžeme opustiť naše domovy alebo nie. Tu ide o našu identitu ako Európanov.

Nechcem žiť vo svete, v ktorom Mníchovčan nemôže pozvať Salzburčana na pivo a v ktorom Hambučan nemôže oddychovať v Štajersku. A nechcú to ani naši cestujúci, naši zákazníci. My, ako tí, ktorí ich môžu a chcú prepravovať po našej nádhernej, zjednotenej Európe, sme zdrojom nádeje pre všetkých občanov, všetkých národov. Sme plamenkom nádeje v lepšiu budúcnosť. Len ak budeme môcť znova cestovať a každý Európan sa bude môcť znova slobodne rozhodnúť kam a kedy môže ísť, bude súčasná korona kríza zažehnaná.

Naše vlády, bez ich vlastného zavinenia, sa ocitli v situácii, ktorá prekonala všetky pomysliteľné obavy. Preukázali odvahu a odhodlanie robiť ťažké rozhodnutia a našli širokú podporu vo všetkých politických táborech. To je ich úspech. Je to veľký úspech. Či boli rozhodnutia správne alebo nesprávne, sa ukáže až neskôr. Rešpektujem ich za to. **Podme sa vzájomne podporovať, my dopravcovia, v našom odvetví. Ale podme tiež podporovať naše vlády.** Priznajme si, že sa

od nás nelíšia - sú tiež len ľudia. Všetci dotknutí občania, či už Rakúšania, Nemci alebo ktokoľvek iný. Ale nezabúdajme na jednu vec: každý z nás, od malých až po veľkých, od tých najmenších až po vrcholných predstaviteľov jednotlivých štátov – všetci sme ľudia, máme rovnakú štátnu príslušnosť – sme Európania. Nechcem žiť vo svete "po Korone", kde plameň európskej idey vyhasne. Kde jeden národ bude vo vojne s iným a kde nás múry a ploty oddeľujú od našich bratov a sestier, matiek a otcov. Sektor autobusovej dopravy v Európe, ktorý je dnes zjednotený a silný, dáva nádej všetkým nám. Dáva nádej minulým a budúcim cestujúcim. Dáva nádej všetkým národom. Ukazuje svetlo na konci tunela. Dovoľte nám uchopiť túto výzvu a ukázať sami seba takých, akí sme: dovoľte nám ukázať svetu, ako to bude vyzeráť, keď už bude "po". Plameň nádeje sa vracia do našej Európy. Spolu a silnejší ako kedykoľvek predtým. Umožnite nám dostať sa z tejto situácie, ktorá od nás vyžaduje zaplatiť privysokú cenu, jedinou výhodou, ktorú nám dala: u nás nastáva pohyb, ktorý nepozná hranice, aj keď sú zatvorené.

Alexander Ehrlich,

+43 699 19524953 | info@citytours-austria.com